

Zaaknummer : **CBHO 2021/062.1 en 2021/062**

Rechter(s) : mr. Streefkerk

Datum uitspraak : 29 juni 2021

Partijen : appellant en Technische Universiteit Delft

Trefwoorden : beleidsregel
corona
COVID
evenredigheidsbeginsel
gelijkheidsbeginsel
motiveringsbeginsel
reisadviezen
uitwisseling
veiligheidsrisico

Artikelen : Awb: artikel 1:4, vierde lid
Awb: artikel 7:1
Awb: artikel 8:1
Awb: artikel 8:3, eerste lid aanhef en onder a

Uitspraak : ongegrond en verzoek voorlopige voorziening afgewezen

Hoofdoverwegingen : 22.5. De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de bij beslissing van 4 mei 2021 vastgestelde regeling is aan te merken als een beleidsregel. Een beleidsregel is op grond van artikel 7:1, gelezen in samenhang met de artikelen 8:1 en 8:3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Awb niet vatbaar voor bezwaar en beroep. Ter zitting van het College heeft appellant te kennen gegeven zich in dit oordeel te kunnen vinden. Verweerder heeft het bezwaar van appellant in zoverre terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Wat betreft de afwijzing van het verzoek van appellant om op uitwisseling te mogen naar Zuid-Korea overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Verweerder heeft besloten om alleen uitwisseling mogelijk te maken naar Europese landen, de zogeheten Erasmus+ landen, omdat de veiligheidsrisico's voor die landen nog aanvaardbaar zijn. Verweerder heeft er in dit verband erop gewezen dat de coronacrisis de mogelijkheid om te reizen onzeker maakt, mede omdat er nieuwe corona-varianten optreden. In geval de universiteit zich genoodzaakt ziet om uitwisselingsstudenten te repatriëren dan gaat dat bij studenten die zich in Europa bevinden eenvoudiger, omdat die zich in de meeste gevallen over land kunnen verplaatsen. Verweerder heeft ook toegelicht dat hij met het vaststellen van de beleidsregel heeft willen voorkomen dat studenten zich gedurende deze onzekere tijden verspreid over de gehele wereld zouden bevinden. Ook heeft verweerder toegelicht dat een zogeheten stoplicht-constructie, waarbij het reizen afhankelijk wordt gesteld van de door de overheid gehanteerde kleurcodes en daaraan gekoppelde reisadviezen, is overwogen, maar dat hier uiteindelijk niet voor is gekozen. In dat verband heeft verweerder toegelicht dat de onvoorspelbaarheid van de reisadviezen veel onzekerheid meebrengt en mogelijk tot studievertraging en financiële risico's voor de student leidt. Daarbij komt dat dit ook tot een grote administratieve last leidt bij de betrokken medewerkers van de universiteit. Verweerder heeft verder toegelicht dat het, gegeven de hiervoor weergegeven belangen, geen aanleiding ziet om voor appellant een uitzondering te maken. Verweerder heeft daarbij betrokken dat de uitwisseling voor appellant weliswaar een waardevolle ervaring zal zijn, maar dat de uitwisseling geen verplicht onderdeel van

de masteropleiding betreft. Daarnaast zal het annuleren van de uitwisseling geen grote onvoorzienbare financiële schade of studievertraging tot gevolg hebben.

De voorzieningenrechter is gelet op deze motivering van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten om de uitwisseling van studenten buiten Europa te annuleren en heeft in wat appellant heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien om voor appellant een uitzondering te maken. Strijd met het motiveringsbeginsel, evenredigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel is hier daarom niet aan de orde. De voorzieningenrechter betreft bij zijn oordeel dat verweerder beleidsruimte toekomt bij het vaststellen van uitwisselingsbeleid en dat de voorzieningenrechter dit beleid minder indringend kan toetsen. De omstandigheid dat dat andere universiteiten in Nederland een ander, ruimhartiger uitwisselingsbeleid hanteren, kan appellant, gegeven de beleidsruimte die verweerder toekomt, niet baten.

Het betoog slaagt niet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 4 mei 2021 heeft verweerder een regeling vastgesteld over de mogelijkheden voor studenten om op uitwisseling te gaan naar universiteiten in het buitenland.

Bij beslissing van 15 juni heeft het verweerder het door appellant daartegen gemaakt bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep bij het College ingesteld. Tevens heeft appellant een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend bij de voorzieningenrechter van het College.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer verwezen.

De voorzieningenrechter heeft de zaak ter zitting behandeld op 23 juni 2021, waar appellant, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.A. van der Meijs, zijn verschenen. Verder is verschenen, ir. M. Sussenbach, beleidsmedewerker Internationalisering en hoofd Education & Student Affairs aan de Faculteit Techniek, Bestuur en Management.

2. Overwegingen

2.1. In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Partijen hebben ter zitting ook medegedeeld het wenselijk te achten dat onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak wordt gedaan.

2.2. Appellant volgt een masteropleiding aan de Technische Universiteit Delft en is voor het eerste semester van het academisch jaar 2021-2022 door de universiteit genomineerd voor een uitwisseling naar de Seoul National University (hierna: SNU), gevestigd te Seoul in Zuid-Korea.

2.3. Bij beslissing van 4 mei 2021 heeft verweerder een regeling vastgesteld over de mogelijkheden voor studenten om op uitwisseling te gaan. In deze regeling heeft verweerder bepaald dat met ingang van september 2021 fysieke uitwisseling binnen Europa onder strikte voorwaarden is toegestaan. Fysieke uitwisseling buiten Europa is in verband met de onvoorspelbaarheid rondom het coronavirus niet toegestaan. Appellant heeft bezwaar gemaakt tegen deze regeling. Verweerder heeft het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard, omdat de regeling is aan te merken als een beleidsregel als bedoeld in artikel 1:4, vierde lid, van de Awb. Een beleidsregel is op grond van artikel 7:1, gelezen in samenhang met de artikelen 8:1 en 8:3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Awb niet vatbaar voor bezwaar en beroep.

Ten overvloede heeft verweerder overwogen dat voor zover het bezwaar van appellant is aan te merken als een verzoek om vrijstelling van de beleidsregel, het verzoek wordt afgewezen. Gelet op de onvoorspelbaarheid en onzekerheid rondom het coronavirus, afgezet tegen de zorgplicht die de universiteit tegenover haar studenten heeft, is het niet onredelijk om uitwisseling buiten Europa voorlopig niet toe te staan, aldus verweerder.

2.4. Appellant betoogt dat verweerder zijn bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Appellant voert aan dat de beslissing van 4 mei 2021 niet is aan te merken als een beleidsregel. Subsidiair voert appellant aan dat verweerder zijn bezwaar als verzoek om vrijstelling van de beleidsregel had moeten opvatten dan wel als bezwaarschrift gericht tegen een individueel besluit. Appellant heeft daarnaast inhoudelijke gronden gericht tegen de ten overvloede gegeven overweging van verweerder. Volgens appellant heeft verweerder de veiligheidsrisico's over de uitwisseling binnen en buiten Europa onjuist ingeschat. Verweerder heeft volgens hem onvoldoende gemotiveerd waarom uitwisseling naar Zuid-Korea niet mogelijk is. Ook voert appellant aan dat de beslissing van verweerder om uitwisseling buiten Europa niet toe te staan in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Ook heeft verweerder volgens hem in strijd met het gelijkheidsbeginsel gehandeld, omdat een uitwisseling naar een aantal non-EU landen, zoals het Verenigd Koninkrijk en Turkije, wel mogelijk is. Verder wijst appellant erop dat andere universiteiten in Nederland een ander, ruimhartiger uitwisselingsbeleid hanteren.

2.5. De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de bij beslissing van 4 mei 2021 vastgestelde regeling is aan te merken als een beleidsregel. Een beleidsregel is op grond van artikel 7:1, gelezen in samenhang met de artikelen 8:1 en 8:3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Awb niet vatbaar voor bezwaar en beroep. Ter zitting van het College heeft appellant te kennen gegeven zich in dit oordeel te kunnen vinden. Verweerder heeft het bezwaar van appellant in zoverre terecht niet-ontvankelijk verklaard.

Wat betreft de afwijzing van het verzoek van appellant om op uitwisseling te mogen naar Zuid-Korea overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Verweerder heeft besloten om alleen uitwisseling mogelijk te maken naar Europese landen, de zogeheten Erasmus+ landen, omdat de veiligheidsrisico's voor die landen nog aanvaardbaar zijn. Verweerder heeft er in dit verband erop gewezen dat de coronacrisis de mogelijkheid om te reizen onzeker maakt, mede omdat er nieuwe corona-varianten optreden. In geval de universiteit zich genoodzaakt ziet om uitwisselingsstudenten te repatriëren dan gaat dat bij studenten die zich in Europa bevinden eenvoudiger, omdat die zich in de meeste gevallen over land kunnen verplaatsen. Verweerder heeft ook toegelicht dat hij met het vaststellen van de beleidsregel heeft willen voorkomen dat studenten zich gedurende deze onzekere tijden verspreid over de gehele wereld zouden bevinden. Ook heeft verweerder toegelicht dat een zogeheten stoplicht-constructie, waarbij het reizen afhankelijk wordt gesteld van de door de overheid gehanteerde kleurcodes en daaraan gekoppelde reisadviezen, is overwogen, maar dat hier uiteindelijk niet voor is gekozen. In dat verband heeft verweerder toegelicht dat de onvoorspelbaarheid van de reisadviezen veel onzekerheid meebrengt en mogelijk tot studievertraging en financiële risico's voor de student leidt. Daarbij komt dat dit ook tot een grote administratieve last leidt bij

de betrokken medewerkers van de universiteit. Verweerder heeft verder toegelicht dat het, gegeven de hiervoor weergegeven belangen, geen aanleiding ziet om voor appelland een uitzondering te maken. Verweerder heeft daarbij betrokken dat de uitwisseling voor appelland weliswaar een waardevolle ervaring zal zijn, maar dat de uitwisseling geen verplicht onderdeel van de masteropleiding betreft. Daarnaast zal het annuleren van de uitwisseling geen grote onvoorzienbare financiële schade of studievertraging tot gevolg hebben.

De voorzieningenrechter is gelet op deze motivering van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten om de uitwisseling van studenten buiten Europa te annuleren en heeft in wat appelland heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven zien om voor appelland een uitzondering te maken. Strijd met het motiveringsbeginsel, evenredigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel is hier daarom niet aan de orde. De voorzieningenrechter betreft bij zijn oordeel dat verweerder beleidsruimte toekomt bij het vaststellen van uitwisselingsbeleid en dat de voorzieningenrechter dit beleid minder indringend kan toetsen. De omstandigheid dat dat andere universiteiten in Nederland een ander, ruimhartiger uitwisselingsbeleid hanteren, kan appelland, gegeven de beleidsruimte die verweerder toekomt, niet baten. Het betoog slaagt niet.

2.6. Het beroep is ongegrond. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt reeds om die reden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.D. Streefkerk, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. Y. Soffner, als secretaris.